

De eerste vier jaren bij de KWA

Al mijn hele leven vind ik tekenen en schilderen leuk. Op de lagere school kreeg ik een keer een dertien voor tekenen en ooit heb ik ook een tweede prijs gewonnen bij een tekenwedstijd voor jongeren in Enschede. Logisch dat je dan een vak kiest waar je van je hobby je werk kunt maken. Als architect heb ik in alle schaalgebieden van ons vak mogen werken van interieur tot grootschalige stedenbouw en dit zowel in Nederland als daarbuiten.

Ruim vier jaar geleden heb ik de website van de KWA gevonden en ben een keer binnengelopen op een donderdagmorgen. Marijke Postma gaf een les modeltekenen. Tekenen maar mee zij ze, we praten straks wel verder. En dus werd ik lid.

Na een paar weken kwam bij het koffiedrinken het probleem van het bestuur ter sprake. Al te lang was Arjen van Kalsbeek, als externe, zowel voorzitter als penningmeester. Hij wilde graag stoppen, maar opvolging vinden was blijkbaar lastig. Wie mij omgepraat heeft weet ik niet maar drie maanden later was ik voorzitter met als eerste taak het vormen van een nieuw en compleet bestuur. Ik heb enorm geluk gehad, achter elkaar vonden we Jacques Jansen, Dinie Rengers en Gerda Hendriks bereid om een rol in het bestuur op zich te nemen. Margreet Heinen was voor ons het "geheugen van de KWA", want we waren alle vier nieuwkomers. Maar alle vier met een missie, als je lid bent van een vereniging dan moet je met elkaar ook zorgdragen voor die vereniging. Een vereniging is geen bedrijf waar je een product koopt, nee, je hebt samen ook de zorg voor het product en de vereniging.

We hebben geprobeerd de KWA opnieuw te definiëren op zijn belangrijkste kenmerken: de leden, de docenten met hun lesaanbod en de huisvesting. Die drie elementen bepalen de aantrekkelijkheid van de KWA. Door daar zorgvuldig aan te werken is de vereniging gegroeid tot ruim 300 leden. Het aanbod aan dagdelen en lessen kon daardoor worden uitgebreid.

In 2019 mochten we ons 50-jarig bestaan vieren met diverse festiviteiten. De tentoonstelling in het gemeentehuis van Arnhem was het hoogtepunt. Afgelopen jaar was de uitdaging anders. Corona noodzaakte ons na te denken over de mogelijkheden die het virus ons nog toestond. Ook dat is gelukt. Hopelijk kunnen we dit jaar het einde van de beperkingen vieren met een paar leuke activiteiten. Maar de organisatie daarvan laat ik graag over aan Christien Klein. Zij heeft in de bestuursvergadering van november mijn rol als voorzitter overgenomen. Ik vind dat een vereniging als de onze niet te lang dezelfde voorzitter moet hebben. We moeten optimaal gebruik maken van de creativiteit die we in onze gelederen hebben.

